

[Oluf Johansen.]

ikke noget område, hvor dette sidste har været mere påkrævet end med hensyn til vor æghandel.

Sidste gang denne lov var til revision, fik landbrugsministeren bemyndigelse til at indføre autorisation gennem lysning og kvalitetsbetaling ved fradrag i prisen for sekunda og snavsede æg. Det var, hvad man kunne opnå dengang, og det må nok erkendes, at det var et passende fremskridt for det par år, det drejede sig om. Når den højtærede landbrugsminister ved fremsættelsen af lovforslaget i folketinget ikke nu gik et skridt videre, kunne det skyldes, at ministeren rent sagligt måtte mene, at man knap havde fordøjet den forrige revisions bestemmelser, og at man gennem en uændret lov måtte føre disse videre ud i livet, men dette kan næppe være rigtigt. Det kan vel heller ikke skyldes, at de organisationer, som landbrugsministeren gennem statens ægudvalg har til sin rådighed, har frarådet ham at gå videre. Det kan heller ikke skyldes, at de ægproducerende organisationer, fjerkræavlerforeningen, landbo- og husmandsforeningerne, og jeg kan tilføje DAA, har været af den opfattelse, at man ikke kunne gå videre i denne retning. Venstres ordfører i folketinget, hr. Heilesen, holdt en tale om disse problemer, der ikke lod tvivl tilbage med hensyn til disse organisationers klare stilling.

Jeg har nævnt disse ting, og jeg skal ikke presse ministeren for en klar redegørelse for disse problemer, men jeg håber ikke, landbrugsministeren er ked af de forbedringer, der er opnået i folketinget, hvorved landbrugets og de ægproducerende organisationers ønsker er imødekommet, dog med en overgangstid.

Loven har hidtil ene og alene været en bemyndigelseslov — det er den til en vis grad også fremdeles —, men ved ændringen af lovforslaget i folketinget fastsættes en frist til 1. april 1957 for det nugældende afregningssystem. Bemyndigelsen er altså udtryk for landbrugsorganisationernes og ægproducentorganisationernes ønsker og rigsdagens vilje. Der er sat en frist, og jeg håber, at man forfølger det mål, man har sat sig i retning af fremskridt, så stærkt og så bevidst, at man, allerede før den angivne frist udløber, kan melde klar. De, der vil det, kan hurtigt gennemføre de fastsatte bestemmelser, men de, der ikke vil det, kan naturligvis forhale sagen, muligvis indtil den sidste termin. Jeg kan nævne, at den store ægsalgorganisation, hvis ledelse jeg er medlem af, kunne gennemføre de bestemmelser,

der her lovfæstes, på ca. 3 måneder, hvilket altså beviser, at hvis der er vilje til det, kan man hurtigt nå frem til det, der er bestemt i loven.

Til slut vil jeg udtale det håb, at ministeren vil få støtte til disse bestræbelser også fra venstreministrenes bedre halvdel i regeringen.

Steffensen: Det er af ærede ordførere nævnt, hvor stor betydning ægproduktionen har for Danmark, og det er rigtigt, at den efterhånden har fået større og større betydning. Til det tal, der er nævnt, 352 mill. kr., må jo iøvrigt lægges værdien af det slagtede fjerkræ — det er efterhånden blevet en stor artikel.

Lovforslaget her går jo ud på at sikre den bedst mulige kvalitet både til hjemmemarkedet og til eksport. Der er ingen tvivl om, at det har den største betydning, at netop æg, der er så modtagelige for næsten alle påvirkninger og let forringes, bliver leveret i frisk tilstand. Det er nævnt her, hvor ubehageligt det kunne være, dersom man fik serveret et kogt æg, der var fordærvet. Ja, jeg er tilbøjelig til at mene, at de forbrugere, der bliver udsat for det, let taber smagen for æg i fremtiden. Skal kontrollen være effektiv, og det er jo målet, må vi imidlertid ramme den økonomiske nerve — den er altid meget ømfindtlig — gennem kvalitetsbetaling, og forslaget går da også ud på en direkte kvalitetsbetaling. Det ærede medlem hr. Grue-Sørensen nævnte, at der faktisk var to afregningsmåder nu. Det er rigtigt, og det virker, som det ærede medlem påpegede, meget uheldigt. Derfor må det nok anses for et fremskridt, dersom der kun blev een afregningsmåde: direkte fra forhandleren til producenten. Om de fem år er for lang en overgangstid, kan jo diskuteres, men det er klart, at der må tid til en sådan omstilling.

Spørgsmålet er så, om den effektive kontrol ved kvalitetsbetalingen ikke kan foregå under frie forhold, eller der skal være så meget med bemyndigelser og andre bestemmelser. I det andet høje ting har mit partis ordfører i udvalget foreslået visse ændringer, forslag, som er blevet forkastet af tinget. Han stillede f. eks. forslag om fjernelse af § 10 i selve loven. Nu forstår jeg udmærket godt denne paragrafs hensigt, men den er hidtil ikke taget i brug af den højtærede landbrugsminister, og det tror jeg er rigtigt. Det ligger sådan, at der i amterne er nedsat fællesudvalg af de tre landbrugsorganisationer, landboforeningerne, husmandsforeningerne og Danmarks Fjerkræavlerforening, og